

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
9 cor. $\frac{1}{4}$, 4:50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$, an 12 cor. $\frac{1}{4}$ și
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Toți ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Sfârșit de an.

Împlinim, cu sfârșitul apropiat al acestui an, 25 ani de muncă, în slujba bisericii și a neamului.

Ar fi un prilej de a ne bucura; de a sărbători chiar acest prilej de activitate

Înainte cu patru ani, sub impulsul de bun augur al consfăturii, ce s'a ținut la Oradea-mare, ne-am determinat, să scoatem ziarul nostru de *trei* ori la săptămână, luând astfel — într'un moment de entuziasm neprecuțat — asupra noastră atâtea sarcini, cari azi ni-se par din ce în ce mai grele.

N'au lipsit, de sigur, nici sufletele entuziaste. Scrisori pline de căldură ale protopopilor și preoților noștri, doriau ca foaia să apară *silnic*, înțelegând — în însuflețirea lor — de ce mare importanță e un organ al bisericii noastre, unde atâtea chestii mari s'au plămădit și s'au discutat, în interval de un sfert de veac.

Cu toate aceste, abonații noștri, au rămas, în cea mai mare a lor parte, refractară, în ce privește îndatoririle lor față de foaie. Avem și azi — după un sfert de veac de muncă — pretenziuni neincassate, ce ating suma de 50—60 mii coroane. Ne vine cu greu, să amintim acest lucru, când datorații noștri sunt aproape toți preoți sau biserici de ale noastre.

Vârtejul războiului ne-a surprins în mijlocul acestor mizerii materiale, ce s'au afirmat și mai târziu, cu o îndărătnică statornicie.

Reducerea foaiei și a materialului, nu a contribuit întru nimic la îmbunătățirea finanțelor, căci — în aceeaș vreme — hârtia s'a urcat cu o sută de procente, iar lipsa tot mai ardentă a culegătorilor, a ridicat, tot cam pe atât, speșele tipăririi.

Am amintit în mai multe rânduri, că nu cerem subvenția materială a nimănu.

Foaia noastră, — dacă abonații și-ar îndeplini datoria cât de cât mai conștientos, — ar putea să trăiască din propria ei muncă, fără a avea nici o încurcătură materială.

Chestia e: *are clerul nostru trebuință de un organ de publicitate, sau nu?*

Dacă *are*; să binevoiască a lua la cunoștință, că editarea unei foi, costă la an mii și mii de coroane, ce se încasează dela cetitorii, căroro foaia le-a dat hrană sufletească, le-a fost îndrumător și le-a apărat interesele lor și a bisericii.

Dacă *nu are*; depunem numai decât condeiul; ne retragem și noi în viața tihnită și ferită de sbuciumări și mii de inconveniențe. Facem cu toții pe privitorul dela țărni care dă din umăr pânăce naia e aruncată de valuri, expusă în toată clipa a fi zdrobită de stânci. E iarnă și afară doarme întreagă firea. De ce nu am face cu toții asemenea?...

Mărturisim sincer, că în vremea din urmă, ne-am ocupat serios cu gândul, să *sistăm* apariția ziarului.

Pentru „Alkotmány” din Budapesta, foaia clerului catolic — organul partidului poporal — s'au jertfit sute de mii coroane, din partea oamenilor, cari înțeleg ce rol hotărîtor are presa, mai ales în zilele noastre, când o grupare de interese fie cât de neînsemnate caută cu toate jertfele a se valida mai întâi prin presa proprie.

Noi n'am cerut subvenții nimănu; dară să nu aștepte nime ca în schimbul muncii nerăsplătite, să mai luăm asupra-ne și angajamente materiale.

Abonații noștri, să se gândească, măcar acum, — la sfârșitul anului 25 — să-și îndeplinească datoria, față de un organ, la care le place a se provoca, de câte ori au lipsă.

Noi n'avem prea multe motive de a inzista; căci avem prilejul trist de a cunoaște toate greutățile, cu cari se luptă un ziar.

Oameni de mare greutate au stăruit pe lângă noi, să nu sistăm foaia în zilele extraordinare de azi, căci lipsa unui organ ar contribui la o desorientare complectă.

Abonații, cari țin la organul nostru de publicitate și țin la *Blaj*, să-și facă datoria, cum credem că ne-am făcut-o și noi.

Un organ bisericesc național se poate susține fără subvenții; — dar nu se poate susține cu restanții de zeci de ani.

Suum cuique!

Impotriva alcoolismului.

Una dintre celea mai mari piedeci, ce stă în calea progresului moral, cultural și economic al poporului nostru, e alcoolul, acest ruiuător al trupurilor și al sufletelor. E un adevăr acesta recunoscut de toți aceia, căroro le stă la inimă înaintarea neamului nostru. Și sunt convins, că toți conducătorii mici și mari, ai acestui neam sunt și trebuie să fie pătrunși de necesitatea arzător de urgență de al scăpa de această boală primejdioasă.

Preotul nu-i permis să omită nici o jertfă în direcția aceasta, oricare și oricât de mare ar fi aceea. În toată vremea să-și aducă aminte de zisa sf. Pavel: „Dragostea toate le poate” — și pătruns de adevărul acestor vorbe, să lupte cu dragă inimă pentru fericirea vremelnică și veșnică a neamului său. Vorbele acestea să-i stea pururea înaintea ochilor și ele să-i dea curajul și

tărie de muncă, ci într'adevăr, dacă are cineva dragoste pentru un lucru, nu se poate ca lucrul acela să nu-l ducă la bun sfârșit.

In celea ce urmează voi schița pe scurt calea, ce trebuie să o urmeze preotul carea dacă nu va fi singura și cea mai potrivită, credința mea este, că totuși, mână în mână cu altele, va fi bună pentru sanarea acestui rău, fie și numai în parte.

*

Pentruca răul să se curme cât mai în grabă cea mai potrivită cale este împrietinirea și înrolarea oamenilor dela sate în reuniuni religioase, culturale și economice.

Nicăiri nu se poate face mai potrivit educația unui neam și nu se poate mai ușor desbara de înclinările-i rele, între cari — mi-se părea, foarte rea e beutura, ca tocmai în sinul acestor reuniuni, cu condiția ca acestea să fie pătrunse de spiritul bisericii și conduse de oameni de inimă.

In sinul acestor trei categorii de societăți să nobilitează inima, să întărește voința, să luminează mintea și să ușurează traiul, condiții esențiale pentruca mișcarea antialcoolică să aibă sorți de izbândă

(Va urma).

Ioan Oltean,
preot.

Din Reichstagul german. *Interpelarea deputatului socialist Liebknicht.* — La începutul ședinții din Reichstag, deputatul socialist Liebknicht a pus guvernului mai multe întrebări privitoare la politica sa externă și internă, la care guvernul a refuzat să răspundă, cu aprobațiunile unanime ale adunării.

Deputatul Liebknicht a stăruit după fiecare întrebare dar nu a obținut alt rezultat de cât protestările și ilaritatea celorlalți deputați.

Secretarul de stat la finanțe, d. Helfferich a rostit un discurs spre a motiva noule credite de 10 miliarde puse la ordinea zilei. Ministrul Helfferich a spus mai ales: Trebuie să mai continuăm lupta spre a asigura existența noastră ca popor și siguranța imperiului în contra dușmanilor noștri care, după 16 luni de înfrângeri militare mai vorbese de a nimici Germania.

Deși acest războiu e grozav și crud, el tot trebuie continuat cu orice preț până când siguranța viitorului poporului și imperiului vor fi dobândite. (Vii aplauze).

Creditele cerute trebuie să ne dea libertatea de acțiune financiară de care avem trebuință spre a continua această luptă pentru existența noastră. Aprobarea voastră va arăta din nou lumii că hotărârea noastră de a ține victorios până la capete neclintită și că orice fel de speculație asupra oboselei sau foametei e o proastă speculație. (Vii aprobări).

D. Helfferich relevă devotamentul entusiast cu care poporul german a subscris împrumuturile de războiu care s'au ridicat până acum la 25 jum. miliarde de mărci și mai ales graba cu care sumele subscrise au fost plătite chiar înainte de scadențe. Peste patru milioane de germani au subscris, printre cari cel puțin trei milioane au un venit mai mic de 3000 mărci: a fost prin urmare un împrumut național.

Finanțele noastre sunt mai sănătoase decât ale dușmanilor noștri de oarece avem la un mai înalt grad sentimentul datoriei și că agricultura și industria germană produc tot ce ne e trebuință.

Dușmanii noștri trebuie să știe că suportăm mai bucuroși jertfele actuale decât am primi legea străină. (Vii aplauze)

Inimicii noștri trebuie să știe că mai avem la dispoziție o spadă ascuțită, avântul războinic și încrederea în victorie.

Pumnul de fer al Germaniei a frânt cu o lovitură puternică porțile de fer și a trecut peste corpul Serbiei. Suntem gata să mai lovim, dar responsabilitatea sângelui care amenință întreaga civilizație europeană nu privește Germania, ci cei care nu se pot resemna să tragă consecințele succeselor noastre militare și care mai comit și azi nebunia criminală de a amenința Germania cu nimicire și împărțeață printr'un războiu de uzură care trebuie să le ducă la scopul visat.

Domnilor, suntem ca stâncă pe pământul nostru, pe când pe coloanele aurite ale imperiului mondial Britanic strălucește cu litere de foc, ca în palatul lui Baltazar, cuvintele: Mane Tekel Fares. (Vii aplauze).

Budgetul a fost trimis comisiei cu aprobarea întregului Reichstag, afară de voturi câtorvare socialiști.

Proiectul de răspuns al Camerei la Mesajul Tronului. — Sire, In situațiunea grea, creată prin întinderea războiului în jurul fruntariilor noastre, Adunarea deputaților, cu conștiința deplină a îndatoririlor, ce i-se impun, răspunde așteptărilor comune ale Țării și Tronului, purtând în mintea și inima sa, unica și neadormită grijă a apărării intereselor superioare ale României.

Insufletită de cel mai cald patriotism și pătrunsă de răspunderile unei situații fără seamăn, Adunarea deputaților va ști să cinstească tradițiile și să asigure viitorul României, inspirându-se sincer dela conștiința poporului, pe care îl reprezintă.

Sire,

Stăpânită de aceste simțeminte, Adunarea deputaților continuă să acorde guvernului încrederea desăvârșită, pe care, ascultând dorințele reale ale țării, s'a hotărât din primul ceas, s'o dea acțiunii lui prevăzătoare și prudente, călăuzită de interesele noastre proprii. Astfel, ea va cerceta și va încu-

FOIȚA.

Floricele de războiu.

O reumă uitată, Incepu să-și ascuțească colțisorii să mă sfredeliască, încât scotiam în fie care clipă oftări adânci și dureroase, tocmai în vara anului grozav 1915, când scumpetea își ajunsă apogeul, când pâinea și mămăliguța se gătase de mult din fundul sacului, când carnea și unsoarea se ridicase câtră 10 Cor. când pe o pasere de casă cereau 35 Cor. Iată ce va să zică să fi persecutat de noroc! Dar ca clientă veche a capriciilor lui, ce față de mine erau totdeauna nespuse de dușmănoase, mă luptam de mult cu el și cum ne cunoșteam de mult îi învățasem năravul. Aveam uneori succese mai mărunțele în luptă cu el. De mult aveam strinse niște paraluțe într'un chimir ascuns, aveam cu ce înlătura lovitura cea mai proaspătă a lui.

Medicul abia se încumetă să recomande băi de sare de lac chiar și bogaților, când eu făceam pregătiri în toată forma, să plec la U. cu cel dintâi tron accelerat.

Imi închipuiam un sezon mort, abia câțiva nevoiași rătăcitori, cari ca și mine, au fost forțați de asprimea boalei, cu pri-

mejdia vieții să vină pe timp de bătaie să facă băi, părăsindu-și în voia întâmplării căscioara cu uneltele câștigate cu mare trudă o întreagă vieță.

In fundul cufărașului îmi așezasem societatea de predilecție: Pe Goga, Ciura, Iosif, Galaction în ediții de lux, pe Schiller, Göthe, Aranyi și alți, ce legau prietinie adevărată unii cu alții în lungul drumului. Se convingeau între sine unul pe celalalt că nu mai ținând oamenii unii cu alții cu suflet curat și privindu-se, cu ochi liniștiți sunt tari și nebiruiți de dușmani, ca împungându-se și certându-se mereu și mușcând unul din mărul celuilalt vor mări ura popearilor, care se vor răscula și atunci nu va fi bine de nici unul.

Trecusem adeseori ca turistă și mă oprisem pe o zi două pe la diferite stațiuni balneare din patria noastră și cam cunoșteam împrejurările și publicul, ce să adună an de an, ca să-și petreacă vara acolo.

Mă surprinse însă nespuse de mult, că părerea mea de acasă despre numărul și felul oaspeților, nu se potrivea de loc cu cele ce le vedeam acum.

Nu erau oaspeți bolnavi și nevoiași să-i numeri pe degete, în acest an de sărăcie și scumpete. Era o lume aleasă și elegantă cum nu s'a mai văzut nici oând și o vieță veselă și sgomotoasă, ce altădată lipsia cu

totul. Mă uitam cu de-amănuntul să dau de vre-o cunoscută ori cunoscut, dar absolut nime dintre cei obișnuiți ca din prisosul lor să cheltuiască și să-și petreacă vara pe la băi, nu erau aici.

Mă întrebam, privindu-i mai de aproape și studiind manierele lor nouă și neobișnuite, că de unde se va fi recuirat societatea aceasta drăgălașă și chefie..?

Și când eram în nedumerire, că ce rolă mi se va fi rezervat și mie aici, o damă foarte drăguță, blondă, ușoară ca o păsărică, îmbrăcată cu multă dibăcie încât ar fi putut rivaliza cu orice pariziană isteată și elastică, se atașă de mine, îmi spuse că mă cunoaște de mult din văzute, mă are chiar dragă, că e româncă de origine, dar e măritată după un comerciant străin, că o chiamă Arabela. Ne plimbarăm împreună mai multă vreme pe toate cărările parfumate și înflorite ale parcului și mă distram, pot zice admirabil. Mă recomandase la toți cunoscuții și cunoscutele ei, fiindcă cam tot de acelaș fel, drăguțe și fără griji. Simțiam că pe contul Arabelei, care cu veselia ei sugestivă era chiagul societății, îmi este asigurată și mie existența între ei și dragostea tuturor.

Sara la cină să adunase la masa noastră fruntea societății. Tot unul și unul. Fie care mi-se părea un model nou, de care n'am mai văzut. Și trăiau bine și cheltuiiau

viința proiectele, ce guvernul le va supune, pentru a face față împrejurărilor, și în deosebi acele, cari vor avea de obiect îndestularea nevoilor iubitei noastre oștiri.

Astăzi, când situația ce se cuvine României se întemeiază, mai mult de cât ori când, pe puterea ei armată, Adunarea deputaților nu va refuza nimic oștirii, de forțele și de vitejia căreia leagă, cu mândrie și cu încredere, soarta Țării.

Sire,

Increzătoare în viitorul pe care-l pregătește României unirea noastră sufletească, Adunarea deputaților, într'un singur glas, zice:

Să trăiți, Sire!

Să trăiască M. S. Regina!

Să trăiască A. S. R. Principele moștenitor și întreaga Familie Regală!

Să trăiască România!

Camera întreagă a aplaudat călduros pasagiile din urmă ale proiectului de răspuns la Mesaj.

În urmă d. președinte Ferekide, — cu asentimentul Adunării, — suspendă ședințele Camerei până Marți, 8 Decembrie.

Legea învățătorilor căzuți în războiu sau invalizi. — În ședința Camerei, ung. ministrul de culte și instrucție Bela Jankovich a prezentat un proiect de lege în afacerea subvenției văduvelor și a instructorilor înrolați în serviciu militar activ. Proiectul de lege este următorul:

1. §. În vigoarea art. XXXII din anul 1875 și a art. XLIII din anul 1891, învățătorii și instructorii înrolați în serviciu militar activ cari în cursul său în urma acestui serviciu au devenit incapabili de muncă, au murit sau au dispărut, înainte de a fi îndeplinit cei zece ani de serviciu recerți de lege, pretențiunile de subvenție atât pentru

din greu. Locuiau în odăile celea mai scumpe în cari în anii trecuți erau numai conți și baroni, cari nu se pogorau din Olimp anii trecuți între muritori, erau îmbrăcați elegant, chir luxos, mâncau și beau ce era mai scump. Nu eram încă nici acum în clar cu noua societate. Mă întrebam nedumerită, dacă nu sunt oameni declassați, de care va trebui să mă rușinez că mi-am petrecut cu ei, când surprinsei conversația câtorva bărbați: despre vagoanele lor de grâu, de porumb și de fasole. Atunci mă liniști cu totul. Aceștia erau norocoșii furnizori ai armatei, norocoșii comercianți, ce au venit cu nevestele lor ca din frumosul lor câștig să-și petreacă câteva săptămâni. Erau între ei oameni scoși din sărăcie, ce s'au ridicat pe o clipă la cea mai frumoasă bunăstare, oameni din umbră, ce au ieșit la razele soarelui și să bucură și ei de roadele lui dulci și aromate. Războiul, care a întors lumea cu roata lui uriașă, a produs și câteva flori nouă, câteva: *floricile de războiu*. Și era nespuse de nostimă această nouă premenire a societății. Nevestele acestea a noilor comercianți, unii poate chiar milionari, erau demne de toată lauda. Făceau mai mult, decât, adevăratele matroane, crescute totdeauna în belșug, dar mult prea departe de inima și manifestările poporului.

(Va urma.)

Elena din Ardeal.

ei cât și pentru familiile lor vor fi considerate așa fel, ca și dacă ar fi împlinit cei zece ani de serviciu obligați recerți la dreptul de pensie.

Văduva și copiii învățătorului dispărut vor primi subvenția ce li-se compete până când soțul, respective părintele copiilor, nu se va întoarce, sau nu se va constata oficial moartea lui.

2. §. La statorirea sumei subvenționale a învățătorilor morți sau căzuți în captivitate se va ține în evidență și anul de război, conform legilor indivizilor din servicii militare.

3. §. Aceasta lege intră în invigoare la 1 August 1914 și executarea ei se încredințează ministrului de culte și instrucție.

Proiectul desbete legile de până acuma, în sensul cărora familia învățătorilor n'avea drept la nici o subvenție decât după îndeplinirea celor zece ani de serviciu. Datoria legilor este să țină în evidență ajutorul învățătorilor respective a familiei lor acuma când se urcă la mii numărul lor, cari jertfesc viața și sănătatea pentru patrie.

În sensul acestui proiect de lege și până când se vor restabili vremurile normale în cari se va face revizuirea generală a legilor de pensie învățătorescă, se garantează o subvenție favorabilă atât învățătorilor înrolați cât și pentru familiile acestora.

În favorul învățătorilor. — Clasa învățătorilor, cari în timp de pace, cu modestia și sărăcia de călugări îndeplineau activitatea cea mai pașnică, de educatori ai neamurilor, când au sunat goarnea de chemare, au alergat și ei în slujba împărătească. S'au contopit cu sufletul ostașului, pe care prin sfaturile și ținuta lor demnă, l-au prefăcut într'un zid impenetrabil. Conștiința națională, jurământul depus, și pentru ei au fost odoare sublime, dovezile de eroism, atitudinea lor marțială sunt zăgăzul, de cari s'au zădărnicit eforturile inamicului cutropitor.

Au trăit veacuri dearândul fără mari pretenții; creta, Abecedarul și sponghia le erau mijloacele de educație și susținere.

Și în locul lor, ca să dovedească, că și ei sunt conștii de credința și alipirea față de patrie și tron, a căror sînțenie au propagat-o între școlari prin desele conversații cu ei, armele pașnice ale învățământului le-au schimbat cu manlicher și îmbrăcăminte cu uniforma militară. Ei sunt în front. Tranșeele sunt pentru ei noi edificii școlare, unde cu entuziasm își împlinesc chemarea. Prin cântări, poezii, declamări în treaz moralul și eroismul ostașilor. Cu ei năvălesc neșovăietori la asalturi, și dacă e necesar, ei premerg ostașilor cu fapte eroice. Alături de trupurile reci ale ostașilor camarazi, se înșirue și cadavrele învățătorilor.

Ne bucurăm, că guvernul ungar apreciază deplin eroismul prestat de ostașii învățători, prezentând Camerei spre aprobare proiectul de lege, prin care se asigură subvenția pentru văduvele și orfanii învățătorilor invalizi, sau căzuți pe câmpul de luptă.

Eroismul regimentului 64. — „Telegraful Român“ primește dela preotul eastrens, Petrișor o scrisoare, în care cu multă esactitate se descriu faptele eroice, prestate de armatele austro-ungare. Din ea dăm pasajul referitor la luptele titanice, date de regimentul 64; ele vor forma un prețios capitol pentru scrierea istoriei.

„Regimentul nostru 62, în decursul celor 17 luni de luptă a avut prilejul de a-și înscrie în istoria reg. pagini pline de virtute militară și de glorie neperitoare. S'a scris și în gazetele „Fremdenblatt“ și „Neue Freie Presse“ despre biruința, ce a repurtat reg. nostru la Gola și Suchodol, unde a avut față în față reg. rusesc de granadiri, și unde cu toată îndârjirea adversarului a cucerit pozițiile dușmane, făcând peste 1000 (o mie) de prizonieri și luând 7 puști automate (Maschinen gewehr). Numai cel ce a văzut desfășurarea atacului și urmele ce a lăsat acest atac, poate înțelege vehemența și siguranța, cu care au plecat feciorii noștri, contra Rușilor. În vârtejul luptei ai noștri au ajuns până în tranșeele dușmane, unde s'a desfășurat o luptă vehementă de baionete. Și când ajung Românașii noștri la baionet, îl știu învârti cu iscusință. Ofensiva anului acestuia a dovedit cu prisosință calitatea superioară a Românașilor din regimentul 64.

Ținuta bravă și neșovăitoare a reg. 64 în decursul ofensivei a fost apreciată și de foști ofițeri dela alte regimente, cari fiind martori oculari ai atacurilor la cari a fost reg. nostru angajat, s'au exprimat cu admirație asupra ținutei frumoase și brave a feciorilor noștri. Cu ocaziunea luptelor dela Gola și Suchodol, reg. 64 a fost amintit chiar și în comunicatul armatei. Iar acum mai nou reg. 64 iarăși a fost laudat, — ceea-ce mi-a dat motiv la scrisoarea aceasta, — din partea comandantului de corb. Ex. Sa von Henriquez, care cu datul de 30 Noemvrie a. c. a ordonat a se publica tuturor trupelor de sub comănduirea sa următoarele: „În zilele din urmă patrulele bat. II. al reg. 2. și ale bat. I. al reg. 64 au făcut prizonieri soldații ai patrulelor rusești. Prin spusele prizonierilor s'a putut clarifica în mod însemnat și degrabă starea inamicului, ce stă în fața pozițiilor noastre. Soldaților acestor patrule le exprim mulțumita și recunoștința mea deosebită. Constat cu o deosebită bucurie, că patrulele batalionului I. al reg. 64, după-ce au respins atacul dușmanului, au eșit din tranșee, și luând ofensiva au făcut prizonieri pe cari i-au adus în tabăra noastră. „Aducând aceasta la cunoștința tuturor sunt sigur, că toți aparținătorii trupelor corpului să vor nizu a imita pe acești curagioși“.

(„Indem ich dies allgemein zur Kenntniss bringe, bin ich dessen sicher, das alle Angehörigen der Kampftruppen des Korps von dem Streben durchdrungen sind es diesen Wackeren gleich zu tun).“

E frumoasă distincția aceasta înaltă ce să aduce reg. 64. O dovadă, că prestațiunile excelente ale trupelor nu să pot pune „sub obroc“. Curagioșii cercetași ai regimentului nostru sunt aduși ca exemple de imitat. Ori cine își poate închipui mândria ce o simțim cu toții, având între altele un astfel de reg. românesc, cum e reg. 64. Soldații noștri ne fac cinste tuturor, și ținuta lor vitejească va fi temelie viitorului nostru“.

Acordul dintre Bethman Hollweg și Tisza. — Ziarul semioficios „Budepester Korespondez“ relevă faptul, că discursul cancelarului german concordă cu acela al lui Tisza atât în ce privește situația externă cât și în ce privește scopurile războiului

Aceasta, conchide ziarul, arată că Puterile Centrale sunt în complet acord nu numai din punct de vedere militar, ci și din punct de vedere politic.

Wilson adresează nouă notă către Monarhie. — Depeșele din Washington anunță: Președintele Statelor Unite, Wilson pregătește o nouă notă, care peste câteva zile va fi imanuată Monarhiei austro-ungare. Se lansează, că Wilson așteaptă răspuns urgent; în notă se amintesc și dispozițiile, de cari se va uza America la cazul când răspunsul dat de Austro-Ungaria nu va fi satisfăcător.

„Kölnische Zeitung“ primește din Washington o depeșă, după care Statele Unite nu rup legătura diplomatică cu Austro-Ungaria, ci așteaptă răspunsul Monarhiei. Opinia publică din Washington crede, că noui întorsături între cele două state, vor avea loc prin săptămâna primă din Ianuar, când Wilson se va reîntoarce din voiaj.

Agencia „Reuter“ publică următoarea depeșă din Washington. E posibil, că se vor întrerupe relațiile diplomatice între Monarhia Austro-Ungară și America înainte de a-i premerge acesteia un nou schimb de note. Comunicatul agenției „Reuter“ nu corespunde realității; știrile, referitor la torpilarea vasului „Ancona“, anunță, că America e aplicată să continue desbaterile, și că nu peste mult va răspunde Monarhiei.

Armatele puterilor centrale nu vor pătrunde pe teritorul Greciei. — Agenția „Havas“ primește din Atena o depeșă, după care cercurile oficiale eline, în decursul tratativelor cu atașii diplomați ai Germaniei, Austro-Ungariei și Bulgariei s'au convins, că puterile centrale nu intenționează violarea neutralității Greciei și pătrunderea pe teritor elin.

Fortificarea Salonicului. — După informațiile lui „Secolo“ la fortificațiile dela Saloniki lucră refugiați sârbi. Englezii, în zilele din urmă au debarcat peste 100 de tunuri și au anunțat sosirea de noi trupe. În port staționează zece năi mari de războiu.

Protestul Germaniei contra pregătirilor ententei dela frontiera macedo-grecă. — Ziarele parisiane după depeșele primite din Atena vestesc, că ambasadorul german a comunicat prim-ministrului Skuludis, că lucrările de fortificații dela frontiera macedo-grecă periclitează interesele militare germane, de aceea Germania se vede necesită să protesteze. Prim-ministrul Skuludis a comunicat declarația ambasadorului german în consiliul miniștrilor.

O critică dreaptă italiană despre Anglia. — Ziarul „Popolo d'Italia“ relevă că Anglia n'a făcut de fapt nimic pentru reușita acțiune din Balcani. Ea atacă numai acolo, unde poate menține ocupațiunea și după război.

Tendința ei e să facă un război de cuceriri. Dacă nu trimete armata din Dardanele la Salonic, Quadrupla va avea o soartă rea.

Războiul european.

Luptele de urmărire în Muntenegru decurg favorabil. Trupele noastre, în luptele date Sâmbătă au făcut prizonieri 800 ostași. Raportul oficial ne amintește și de strategia inamicului. În luptele cu muntenegrinii au obvenit cazuri când trupele lor cu drapel albe semnul predării au alergat spre noi. Când ei erau aproape de trupele noastre, atacau cu granate de mână. Față de acest inamic, care se folosește de o astfel de stratagemă, ne anunță comunicatul oficial s'au luat dispozițiile cele mai severe. Situația de pe frontul balcanic de altcum e neschimbată.

Comunicatele franceze relatează că fortificarea pozițiilor dela Salonic continuă. După rapoartele private la Salonic se așteaptă debarcarea celor 40 ostași indienii. Ziaristul Magrini comunică ziarului »Secolo«, că englezii debarcă noi trupe și artilerie în portul dela Salonic. Trenuri arhipline transportă populația refugiată din Salonic. După ziarul »Tribuna« la Salonic până acum au fost debarcați 180 mii ostași.

Pe celelalte fronturi nu au obvenit evenimente marcante.

Diverse.

Cătră abonenți!

Din restanțiile anilor trecuți avem pe afară o sumă de tot mare. Ne este și greu să o amintim. De altă parte datoriile cu editarea foii cresc în mod însemnat.

Rugăm deci cu tot deadinsul pe P. T. domni și frați abonenți, să iee în dreaptă socotință starea aceasta și să ne trimită prețul foii, cu carele ne datoresc.

Red. și Administrația.

Din arhidieceză. Ioan Oltean din Mănărade, cleric absolut, a fost hirotonit de preot din partea Exelenției Sale Dlui Mitropolit Victor Mihályi de Apșa, Duminecă în 19 Decembrie, fiind dispus de administrator parohial în Ibișdorful-săsesc (tractul Mediașului).

Promoție. Dl Pavel Sêrbu, nepotul profesorului Dr. Ioan Sâmpăleanu, a fost promovat de doctor medicinae universalis Sâmbătă în 18 Decembrie 1915. — Felicitările noastre!

Concurs. Postul de cantor-învățător din comuna Ocnicoara, districtul protopopesc Aiud, se pune la concurs cu termenul 10 Ianuar 1916.

Nu se poate sechestra ajutorul de războiu. Prim-ministrul ugar, contele Tisza, a dat o ordinațiune, prin care toate ajutoarele bănești ce le capătă persoanele, cari îndeplinesc serviciu militar sau familiile acestora, dela stat sau dela instituțiuni particulare — nu pot fi nici la un caz confiscate sau sechestrate de creditori.

Soldații ungari răniți pot veni acasă. O parte din soldații ungari răniți sunt îngrijiți în spitalele din Austria. Ministrul de honvezi, pornind dela mai multe cazuri concrete, a decis acum, că pe acești soldați, întrucât starea lor sanitară le permite să fie aduși în Ungaria pentru ca să ajungă mai aproape de ai lor. Pe veii soldaților, cari sufer de intestine sau de ni, oficiul de invalizi deschide deocamdată un sanatoriu, unul în Rozsahegy și alții în Zterechánya. Soldații cari sufer cu plămâile, de aici încolo vor fi transportați aici.

Recolta de porumb a României în anul 1915. În anul curent 1915, sămănăturile de porumb au acoperit în România o suprafață de 2.107,289 hectare, reprezentând mai mult de o treime din întinderea totală a culturilor. S'a recoltat în mediu 16—17 hectolitri la hectar, astfel că recolta întreagă de porumb se poate estima la 33—34 milioane hectolitri.

Frig groaznic în Galiția Orientală. Ziarul „Berliner Tageblatt“ anunță, că rușii nu s'au putut aranja bine pentru iarnă, probabil din cauza bombardării violente. Un frig fulgerător 30° i-a silit să se retragă la est de Strypa până la Siret. După retragerea lor 600 oameni au fost găsiți înghețați.

Necrolog. † Dr. Nicolae Mănoiu, avocat, mare proprietar și membru la diferite corporațiuni etc., a încetat din viață Joi în 16 Decembrie 1915, la 12 ore amiază, în etate de 50 ani.

Rămășițele pământești ale scumpului și neuitatului decedat, s'au ridicat din casa proprie, strada Prundului Nr. 25, și depus spre odihnă vecinică, Sâmbătă în 18 Dec. la 3 ore p. m. în cimiterul bisericii Sf. Nicolae din Brașov.

Odihnească în pace!

A apărut:

Adevăruri eterne.

Meditații, predici, conferențe, cuvântări ocazionale, de Dr. A. Nicolescu, secr. mitr.

Prețul unui exemplar este cor. 320 + 20 fil. porto. Se află de vânzare la

Librăria sem. teol. din Blaj—Balázsfalva.

Cărticică de plată.

Fiecare învățător își poate ridica competențele, numai dacă prezintă chitanța în regulă și cărticică de plată.

La fiecare cărticică de plată se alătură și „Fizetési jegyzék“, care în conformitate cu dispozițiunile ordinului Ministerial Nr. 76.000—1907, §. 10. la finea fiecărei an civil, trebuie înaintat inspectorului școlar reg. Asemenea și atunci, când se reclamă competențele restante.

În acest „Fizetési jegyzék“, plătirile se vor însemna din cărticică de plată.

Se află la Librăria Seminarială din Blaj—Balázsfalva. — Un exemplar împreună cu 2 consemnări costă 1 C.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.